

ἐν δὲ τῷ ἐκκλησιαστικῷ [περ-
κόβηντι εἰδούμενός] ἀμφοτέρων
τῶν γενῶν).

Σιάλης, ἥ. οὐδ. λάμψις, ἀπαύ-
γασμα, φέγγος, σέλας, αἴγλη.
Σιεβερνοε σιάλης. τὸ βόρειον
σέλας, ἡ βορεία ἡώς.

Σιάλος, εশи(возд.). παρτ. εἰάλχ.
λάμπω, στίλβω, στίλπω,
φαίνω. (ὁ ἀρ. καὶ ὁ μελ.
συμπίπτουσι τοῖς ἐκ τοῦ
βοζειαβάῳ, ὃ καὶ παρβλ.)

Σκαζάλης, ἥ. οὐδ.=πόβετς.
2) ἐξηγησις, ἐρμηνεία=τολ-
κοβάνης.

Σκάζαννης, αλ., οε. μτχ. παθ.
(γρ. ἀρ. τοῦ σκαζίου, καθ'
ὅλας αὐτοῦ τὰς σημασίας).

Σκαζάτελς, α. ἀρτ. ἐξηγητής,
ἀφηγητής, ἐρμηνευτής.

Σκαζάλος, εши. σκαζάχ. μεθερ-
μηνεύω, διερμηνεύω, ἐξηγέο-
μαι-οῦμαι. καὶ = σκαζίου.
Στριτοπροσ. παθ. σκαζάετ-

σα. ἐρμηνεύεται.
Σκαζίου, εши. παρτ. σκάζο-

βαχ. ἀρρ. σκαζάχ. μ. σκα-
ζή, жешн. διηγοῦμαι, ἐκδιη-
γοῦμαι, διεξηγοῦμαι, ὑφη

ἐξηγέομαι-οῦμαι, ὑπαγορεύω.
3) γυωρίζω (τὶ τινὶ), διαγνω-
ρίζω. Σκαὶ παθ. -ερ. -μαι.

Στριτοπροσ. σκαζάετσα. λέ-
γεται, ἴστορεῖται = ποεύ-
στεζετσα. καὶ = σκαζάετσα.

Σκάρεδνης, αλ., οε. ἐπιθ. = μέρ-
εκῆ=γνήσνη=σκερένης.

Σκάχ, ψειᾶ. παρτ. σκακάχ.
ἀρρ. σκοκάχ. μ. σκοχ, ψησι.
ἄλλομαι, πηδάω-ῶ, ὄρχέο-
μαι-οῦμαι.

Σκάρα, ψι. θηλ. χνίσσα.

Σκερένης, ψι. θηλ. ρύπος, σπῖ-
λος, κηλίς, μίασμα, μολυ-
μόδις, μόλυσμα. καὶ ἀσέλ-
γεια.

Σκερνένης, ψι. οὐδ. μιασμός,
μίανσις, μολυσμός.

Σκερνίτελς, α. ἀρτ. ὁ μιαί-
νων, μολύνων, βεβηλῶν. σπῖ-
λος.

Σκερνοσλόβιε, ψι. οὐδ. αἰ-
σχρολογία.

Σκερνοσλόβιο, вишн.-слόвих.
αἰσχρολογέω-ῶ.

Σκερνόστης, ψι. θηλ. ρηπαρό-
της.=σκερένη.

Σκερένης, αλ., οε. ἐπιθ. μια-
ρός, ρηπαρός, βεβηλός, ἀκά-
θαρτος. καὶ ἀσέλγης, αἰσχρός